

[Justitsministeren]

Den anvendte fremgangsmåde er i nøje overensstemmelse med forarbejderne til retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 5, hvorefter tiltale kan frafalde, hvor sagens gennemførelse vil medføre omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt.

Fremgangsmåden er som nævnt udtrykkeligt fremhævet i bemærkningerne til det lovforslag om anklagemyndighedens struktur, der blev gennemført ved lov nr. 385 af 20.5.1992 om ændring af bl.a. retsplejen.

Det er imidlertid ingen ændring i forhold til tidligere praksis, der hviler på en skrivelse nr. 216 af 29.11.1919 fra rigsadvokaten, der bemyndigede politimestrene til i sådanne tilfælde at frafalde mindre betydende forhold. Fremgangsmåden har således været anvendt lige så længe, som det nuværende retsplejesystem har været gældende.

Dette kan i visse tilfælde få den konsekvens, at effekter, der er beslaglagt som formodede tyvekoster hos en sigtet, må tilbageleveres af politiet, når påtale opgives, idet politiet ikke i sådanne tilfælde har hjemmel til at beholde dem eller til at udlevere dem til andre end den, hos hvem de er beslaglagt, hvis denne hævder at være ejer af dem eller i øvrigt at have ret til at disponere over dem.

Dette udelukker ikke, at den bestjålne ad civiltretlig vej, eventuelt gennem en umiddelbar fogedforretning, kan sætte sig i besiddelse af de pågældende effekter.

I hvilket omfang der er behov for at tilvejebringe en hjemmel til for politiet i sådanne tilfælde at tilbageholde de formodede stjålne effekter i en kortere periode med henblik på, at de bestjålne kan begære sig indsat i besiddelsen efter en umiddelbar fogedforretning, må formentlig afgøres ud fra en samlet vurdering af en lang række omstændigheder. Det gælder i første række vurderingen af, om det nødvendige bevis kan føres efter de regler, der gælder for fogedforretninger, samt de bestjålnes interesse i at anvende en sådan fremgangsmåde, hvori også forsikringsdækning, besværet ved at gennemføre en fogedforretning og reglerne om retsafgifter m.v. formentlig vil spille ind.«

Jeg kan tilføje, at retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 5, efter min opfattelse er en meget praktisk bestemmelse, der – som rigsadvokaten

nærmere har redegjort for – kan medvirke til en effektiv tilrettelæggelse af behandlingen af straffesager. Den omstændighed, at bestemmelsen kan føre til, at politiet i visse tilfælde må tilbagelevere formodede tyvekoster til den, de er beslaglagt hos, er en bivirkning af bestemmelsen, som jeg mener man må acceptere for at opnå den tilsigtede effektivisering. Alt taget i betragtning finder jeg således, at fordelene ved bestemmelsen klart er større end ulemperne, og jeg agter på denne baggrund ikke at tage initiativer til en ændring af retstilstanden.

Spm. nr. S 238

Til *sundhedsministeren* (10/12 92) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for donation af ubefrugtede æg, som efter anonym befrugtning implanteres i en kvinde, og for, om ministeren vil tage initiativ til at ændre loven, hvis det er legalt?«

Begrundelse

Ifølge Politiken den 10. december 1992 er en dansk kvinde blevet gravid på trods af, at både hun og hendes mand er infertile. Det er sket ved at befrugte et anonymt æg uden for livmoderen med anonym sæd og derefter indsætte det befrugtede æg i kvindens livmoder.

Der er ifølge Politiken tvivl om, hvorvidt behandlingen er lovlig. I § 13, stk. 5, i loven om et videnskabsetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske forskningsprojekter hedder det, at donation af befrugtede menneskelige æg ikke er tilladt. Loven tager derimod ikke stilling til, om det er tilladt at donere et ubefrugtet æg, derefter befrugte det uden for livmoderen og så sætte det op. Overlæge i Sundhedsstyrelsen Michael von Magnus mener ikke, at loven umiddelbart tillader behandlingen, men at det helt kommer an på det ufrivilligt barnløse pars holdning, hvad der er rigtigt og forkert. På The Mermaid Clinic mener man ikke, behandlingen er lovlig. Dér fortolker man loven således, at mindst én part i et ufrivilligt barnløst par skal være biologisk far eller mor.

Det er derfor nødvendigt at få en klar redegørelse fra ministeren om, hvilke regler der gælder.